
MAGYAR MEGSZÁLLÓ ALAKULATOK UKRAJNÁBAN

A Szovjetunió elleni háború totális háború volt, amelyet nemcsak a frontokon, hanem mélyen a frontok mögött is vívtak a szembenálló felek. Ennek egyik legkíméletlenebb és legkiszámíthatatlanabb formája a partizánháború volt. 1941–1943 között a megszálló erők részeként mintegy 100 000 magyar katona tapasztalhatta meg a partizánháború sajátos logikáját. A jelentősebb partizánharcokra 1943 második fele és az 1944 első fele közötti időszakban került sor. A magyar megszálló alakulatokat leginkább akkor vetették be a partizánok ellen, amikor a szovjet reguláris erők jelentős sikereket értek el a harctereken. A magyar megszálló erők vesztesége 1941 novembere és 1942 júliusa között az alábbi volt: 542 elesett, 114 eltűnt és 1146 sebesült, ugyanakkor 1943. május 1. és 1944. január 1. között 1094 elesettet, 2596 sebesültet, 418 eltűntet vesztek. Ennek azonban többszöröse volt a partizánok embervesztesége, amelyet tovább növelt a „partizán gyanúsak” nyilvánított polgári lakosság likvidálásából adódó ártatlan áldozatok nagy száma is. Terrorisztikus módszerekkel, sokszor a megszállóknál kegyetlenebbül léptek fel saját honfitársaik ellen a partizánok is.

A magyar megszálló alakulatok személyi állománya nagyobb részben idősebb korosztálybeli, vagy nemzetiségi, hiányosan kiképzett legénységből állt. Hadrendjüket a várható biztosító feladataikat tekintetbe véve alakították ki. A megszálló alakulatok eredeti feladata a szállítási útvonalak, vasutak, hidak, objektumok biztosítása és a katonai közigazgatási feladatok ellátása volt. A német parancsnokságok azonban, ha a hadműveletekben törés keletkezett, harcoló, réstömő alakulatokként is gátlástalanul bevetették e magyar csapatokat.

HUNGARIAN OCCUPATION TROOPS IN THE UKRAINE

The war against the Soviet Union was an all-out warfare fought by the belligerents not only in the frontlines, but also well beyond them. The partisan warfare represented a cruel and erratic form of the conflict. As part of the occupation troops, almost 100,000 Hungarian soldiers perceived the particular logic behind guerilla warfare between 1941 and 1943. Heavy combats occurred between late 1943 and early 1944. Hungarian occupation troops usually were deployed against partisans when the Soviet regular army had significant successes along the frontlines. The losses of the Hungarian occupation troops were as follows: 542 dead, 114 missing and 1,146 wounded between November 1941 and July 1942; 1,094 dead, 418 missing and 2,596 wounded between 1 May 1943 and 1 January 1944. The number of casualties on the partisan side well exceeded this figure, which was multiplied by the high number of innocent civilian victims executed as “suspected partisans.” Through application of terror techniques, the guerillas frequently acted more brutally against their own fellow countrymen in many cases than the invaders.

The Hungarian occupation troops mainly comprised older age groups, nationalities and less trained personnel. Their order of battle was adapted for the anticipated securing tasks. The original tasks were securing transporting lines, roads, railways, bridges and military objects and providing military administrative duties. However, German headquarters did not hesitate to deploy these Hungarian troops for fighting in the first lines in critical situations.



Szovjet partizánok foglyul ejtése – megrendezett jelenetben.

A felvételt a haditudósító század készítette

Capturing Soviet partisans – in a staged scene.
The photo was taken by the War Correspondent Company



Honvéd rohamjárőr orvlövészek elleni akcióban.

Az imitált helyzetről a haditudósító század készítette a felvételt.

Assault patrol private in action against snipers.
The war correspondent's photo shows an imitated situation